

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/7/2019 zo dňa 19. 8. 2019
- 2. K pojmu know how**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/20/2018 zo dňa 13. 8. 2019
- 3. Aplikácia majetkového cenzu pri príslušenstve pohľadávky**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/68/2019 zo dňa 13. 8. 2019
- 4. K nároku na náhradu investícií do spoločnej nehnuteľnosti rodičov a detí vynaložených rodičom v dobe, keď boli deti maloleté**
Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 8Co/73/2019 zo dňa 9. 5. 2019
- 5. K možnosti moderácie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25CoPr/3/2019 zo dňa 12. 11. 2019
- 6. Posudzovanie prípustnosti dovolania voči uzneseniu v exekučnom konaní podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Oboer/13/2019 zo dňa 22. 8. 2019
- 7. K možnosti zamestnávateľa požadovať peňažnú náhradu podľa § 62 ods. 8 Zákonníka práce, ak so zamestnancom počas výpovednej doby okamžite skončil pracovný pomer**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11CoPr/9/2018 zo dňa 20. 11. 2019
- 8. K lehote na podanie dovolania v prípade procesného spoločenstva**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/25/2019 zo dňa 26. 8. 2019
- 9. Zmluvu o zmluve budúcej o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nemožno platne uzatvoriť počas trvania manželstva**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/12/2020 zo dňa 27. 8. 2020
- 10. K možnosti postúpenia pohľadávky spotrebiteľa voči dodávateľovi na združenie na ochranu práv spotrebiteľa**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/183/2019 zo dňa 29. 7. 2020
- 11. K primeranosti zmluvnej pokuty vo výške rozdielu maloobchodnej ceny zariadenia a zľavenej ceny zariadenia upravenej podľa dĺžky doby užívania zariadenia**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoCsp/6/2020 zo dňa 12. 8. 2020
- 12. K spáchaní činu na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. j) TZ nepostačuje, že predmet útoku je spoluvlastníctvom viacerých osôb**
Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 1To/35/2020 zo dňa 28. 7. 2020
- 13. K zodpovednosti vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu jej nájomcom**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22Co/121/2019 zo dňa 29. 9. 2020
- 14. Porušenie povinnosti zúčastniť sa vzdelávania ako dôvod skončenia pracovného pomeru**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoPr/2/2020 zo dňa 6. 10. 2020
- 15. K nutnosti splnenia povinnosti podľa § 15c ods. 1 zákona č. 530/2003 Z. z. pre zápis konečného užívateľa výhod do obchodného registra**
Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Cob/17/2020 zo dňa 28. 7. 2020

1. Pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/7/2019 zo dňa 19. 8. 2019

Anotácia:

Odvolačí súd, zhodne so súdom prvej inštancie, založil svoje rozhodnutie na právnom závere, podľa ktorého pracovný pomer žalobkyne u žalovanej skončil uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý. Uzavrel, že „zo zisteného skutkového stavu je zrejme, že medzi stranami sporu bolo od počiatku kontrahovania výkonu práce žalobkyne zrejme uzatvorenie pracovného pomeru na dobu určitú počas zastupovania dlhodobej práceneschopnosti W.“. Teda v danom prípade išlo pri uzatvorení pracovného pomeru na dobu určitú o objektívne zistiteľnú skutočnosť, ktorá bola vymedzená v pracovnej zmluve a to zastupovanie počas dlhodobej práceneschopnosti W. Žalobkyňa za právnu otázku (od vyriešenia ktorej napokon záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu), ktorá nebola v praxi dovolacieho súdu riešená považovala otázku vymedzenia trvania pracovného pomeru na dobu určitú a to zastupovanie konkrétneho zamestnanca počas jeho dlhodobej práceneschopnosti.

Právna veta:

Pracovný pomer na dobu určitú možno v pracovnej zmluve vymedziť nielen konkrétnym dňom, ale aj iným spôsobom (napr. skončením pracovnej úlohy alebo iných prác, návratom ženy – zamestnankyne z materskej dovolenky a pod.) nezbudzujúcim žiadnu pochybnosť, kedy sa má pracovný pomer skončiť. Takto dohodnutý pracovný pomer končí právnu udalosťou alebo uplynutím dohodnutej pracovnej doby bez toho, aby zamestnávateľ uplatnil niektorý z taxatívne uvedených výpovedných dôvodov, bez akéhokoľvek ďalšieho obmedzenia (napr. prejednania s príslušným odborovým orgánom alebo počas dočasnej práceneschopnosti či tehotnosti zamestnankyne a pod.).

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Pracovný pomer na dobu určitú

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 48

2. K pojmu know how

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/20/2018 zo dňa 13. 8. 2019

Anotácia:

Najvyšší súd SR rozhodoval v spore o zdržanie sa nekalosúťažného konania, náhradu škody, vydanie bezdôvodného obohatenia a poskytnutie primeraného zadosťučinenia, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave tak, že tento rozsudok v časti xx zmenil a v časti xx potvrdil. Žalobca aj žalovaný prevádzkovali číselné lotérie a stávkové hry, základ ktorých je rovnaký, čím si navzájom konkurovali, teda boli súťažiteľmi v hospodárskej súťaži. Žalobca sa v konaní domáhal nárokov z porušenia svojich práv nekalosúťažným konaním žalovaného, ako aj nárokov z porušenia práv k ochranným známkam žalobcu tvrdiac, že žalovaný bez súhlasu žalobcu používal know-how vzťahujúce sa na prevádzkovanie číselných lotérií a hier patriace žalobcovi, a tiež bez právneho dôvodu užíval označenia zhodné s ochrannými známkami zapísanými pre žalobcu. Uvedené konanie žalovaného považoval žalobca za konanie v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže, a teda za zakázané, posúdiac postavenie žalobcu a žalovaného v súvislosti s prevádzkovaním hier a lotérií ako súťažiteľov v hospodárskej súťaži. Žalobca sa tiež domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa prevádzkovania číselných lotérií pod označeniami xx, xx a xx a využívania know-how žalobcu v súvislosti s prevádzkovaním číselných lotérií a stávkových hier, ako aj priznania primeraného zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia žalovaného uverejneného v slovenských denníkoch. Nakoniec sa domáhal peňažných nárokov, a to náhrady škody, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nevyplatením licenčných poplatkov za užívanie označení zhodných s jeho ochrannými známkami a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej hodnote know-how žalobcu, vzťahujúceho sa na prevádzkovanie číselných lotérií a hier a získaného prevádzkovaním číselných lotérií žalovaným, pod označeniami zhodnými s ochrannými známkami žalobcu.

Právna veta:

Know-how má špecifickú povahu a možno ho kategorizovať ako podsystem resp. osobitnú podstatu schémy znalostí spadajúcich do skupiny práv chránených ako obchodné tajomstvo. Definované je obvykle ako systém zručností, znalostí a postupov, ktoré napomáhajú v podnikaní nachádzať efektívnejšie a rýchlejšie riešenia, ktoré sa označujú pojmom know-how (t. j. „vedieť ako“). Ak takýto systém zručností nenaplnia pojmové znaky obchodného tajomstva, potom môže podliehať ochrane prostredníctvom § 271 ObZ. Len pre účely podpornej interpretácie tohto pojmu odvolací súd uvádza, že na účely niektorých kategórií licenčných zmlúv týkajúcich sa know-how je tento pojem vymedzený v Nariadení EK (ES) č. 772/2004 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na kategórie dohôd o transfere technológií, podľa článku 1 písm. i), kde sa pod pojmom „know-how“ rozumie balík nepatentovaných praktických informácií vyplývajúcich zo skúseností a testovania.

Je nepochybné, že ochrana know-how je špecifická, a to aj z dôvodu, že ide o súbor činností, ťažko presne vyjadriteľný okruh zručností, metód resp. rôznych skutočností, ktorými určitý subjekt disponuje a za účelom profitu ich sprístupní tretej osobe. Keďže ide práve o ťažko definovateľný okruh zručností, ktoré majú však byť chránené vo zvýšenej miere a utajované pre svoju výnimočnosť, ich hodnota musí byť daná aj tým, že strane, ktorej sa sprostredkujú, musia byť dostatočne definované, keďže ich obsah sa časom môže meniť práve istou mierou jej spolupôsobenia, čo má prirodzený vplyv na výnimočnosť know-how vo vzťahu k jeho majiteľovi (ktorý však tým pádom výlučným majiteľom byť prestáva), tak k jeho hodnote, ktorá je takýmto spoluprispením vo vzťahu k užívateľovi know-how znížená, a jeho príspevie musí byť relevantne zhodnotené.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Obchodné tajomstvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 17, § 271

3. Aplikácia majetkového cenzu pri príslušenstve pohľadávky

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/68/2019 zo dňa 13. 8. 2019

Anotácia:

Okresný súd Bardejov uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2 063,87 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 976,45 € od 15. mája 2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. Ohľadne žalobkyňou uplatneného úroku z úveru súd prvej inštancie poukázal na stabilizovaný právny názor, že tieto úroky predstavujú odplatu alebo cenu plnenia, avšak povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru počas celej doby, po ktorú poskytnuté finančné prostriedky neboli vrátené veriteľovi, má svoje limity v tom zmysle, že táto zásada platí až do tzv. splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania. Krajský súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorým napadla rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

Právna veta:

To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. K príslušenstvu pohľadávky (najčastejšie k výške úrokov, úrokov z omeškania, poplatku z omeškania, priznaným trovám konania) sa však pri určení výšky predmetu sporu neprihliada. Ak sa však predmetom dovolacieho konania stáva len toto príslušenstvo, prípustnosť dovolania sa odvíja od rovnakých limitov ako pri uplatnenej pohľadávke (istine), avšak s tým rozhodujúcim rozdielom, že dovolací súd bude majetkový cenzus skúmať k momentu začatia dovolacieho konania.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dovolanie, majetkový cenzus

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 422 ods. 1

4. K nároku na náhradu investícií do spoločnej nehnuteľnosti rodičov a detí vynaložených rodičom v dobe, keď boli deti maloleté

Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 8Co/73/2019 zo dňa 9. 5. 2019

Anotácia:

Predkladané rozhodnutie sa zo skutkového hľadiska zaoberá sporom o náhradu investícií do nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve matky ako žalobkyne a jej detí ako žalovaných; osobitne sa zaoberá aj povahou nároku na vrátenie investícií, ktoré boli matkou vynaložené v dobe, keď boli jej deti ešte maloleté a ona za nich rozhodovala ako ich zákonná zástupkyňa. Žalovaní priznanie nároku na náhradu týchto investícií označili ako rozporné s dobrými mravmi, pretože v dobe, keď boli vynaložené, nemohli z dôvodu ich veku a rozumovej vyspelosti nijako prejavíť vôľu ohľadom prijatia rozhodnutia o hospodárení so spoločnou nehnuteľnosťou.

Krajský súd Nitra v nadväznosti na podané odvolanie uzavrel, že priznanie nároku na náhradu uvedených investícií nie je rozporné s dobrými mravmi, pretože v opačnom prípade by boli deti zvýhodnené len z dôvodu ich veku. Vzhľadom na to, že sa k ich vynaloženiu neboli schopné relevantne vyjadriť, pôjde svojou povahou o investície, ktoré boli vynaložené bez ich súhlasu. Matke teda musí byť priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia zodpovedajúceho zhodnoteniu spoluvlastníckeho podielu detí vynaloženými investíciami.

Právna veta:

Pokiaľ ide o odvolací dôvod žalovaných, že investície vykonané žalobkyňou do plnoletosti vykonávala ako ich zákonná zástupkyňa, preto by priznanie týchto nákladov bolo v rozpore s dobrými mravmi, odvolací súd s ním nestotožňuje. Je možné súhlasiť so žalovanými, že v tom čase bola žalobkyňa ich zákonnou zástupkyňou, teda konala v mene a na účet žalovaných a nakoľko išlo o bežné právne úkony, súvisiace so správou majetku menšinových maloletých spoluvlastníkov, nepotrebovala súhlas súdu (schválenie právneho úkonu). V čase týchto investícií do nehnuteľnosti boli žalovaní maloletí a v zmysle § 9 Obč. zákonníka síce majetkové práva mali, ale mali spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku. Žalovaní v 1. rade mal v roku 1978 päť rokov a žalovaná v 2. rade deväť rokov. Boli vo veku, keď ešte neboli spôsobilí k právnym úkonom súvisiacim s rozhodovaním o ich spoluvlastníckom podiele. Neboli spôsobilí vysloviť nesúhlas alebo súhlas, a to ani výslovný ani nevýslovný – konkludentný k investíciám do ich majetku, preto neobstojí ani tvrdenie, že žalobkyňa investovala s ich konkludentným súhlasom. Za situácie, že ich majetok v rámci majetku v podielovom spoluvlastníctve spravovala matka, ako zákonná zástupkyňa a tá v ich mene rozhodovala o ich majetku, vrátane potreby investovania, je možné súhlasiť so súdom prvej inštancie v tom, že ňou vykonané investície, pokiaľ zhodnotili ich majetok, pričom nešlo o investície na opravy alebo údržbu, je potrebné zohľadniť. Nejde o nárok priznaný v rozpore s dobrými mravmi, pretože ak by sa na investície neprihliadlo, dostali by finančnú náhradu (všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti v čase vyporiadania) v rozsahu (hodnote) zhodnotenou len žalobkyňou – teda samotná ich maloletosť im právne postavenie zlepšila. Z uvedeného dôvodu má preto žalobkyňa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaným, ako spoluvlastníkom vzniklo zhodnotením ich podielu v dôsledku vynaloženej investície (§ 451 ods. 2 a § 456 OZ) a to ako rozdiel medzi cenou podielu pred investíciou a po jej vynaložení.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Podielové spoluvlastníctvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 139, § 451 ods. 2

5. K možnosti moderácie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25CoPr/3/2019 zo dňa 12. 11. 2019

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy; žalujúci zamestnanci si v spore uplatnili nárok na náhradu mzdy za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa ustanovenia § 79 ods. 5 Zákonníka práce, keďže po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru netrvali na tom, aby ich zamestnávateľ naďalej zamestnával. Súd prvej inštancie žalobe podanej žalobe vyhovel. Žalovaný sa proti rozhodnutiu odvolal a požadoval, aby nárok nebol priznaný, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobcovia v dobe skončenia pracovného pomeru mali plnohodnotný príjem z vlastnej obchodnej spoločnosti, ktorá začala podnikáť vďaka prevzatíu klientely od žalovaného; priznaná náhrada mzdy by teda v danom prípade neplnila svoju reparačnú funkciu.

Krajský súd Trnava však s odvolateľom nesúhlasil. Uviedol, že ustanovenie § 79 ods. 5 Zákonníka práce má kogentný charakter a na rozdiel od ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce ho žiadnym spôsobom nemožno interpretovať tak, aby pripúšťalo nepriznanie či zníženie náhrady mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa.

Právna veta:

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal proti priznaniu náhrady mzdy žalobkyniam z dôvodu, že vzhľadom na existenciu vlastnej obchodnej spoločnosti neboli odkázané na pracovný pomer so žalovaným, keď nárok na náhradu mzdy zamestnancovi pri neplatnom skončení pracovného pomeru by nemal mať sankčný charakter voči zamestnávateľovi, ale reparačný voči zamestnancovi, tak odvolací súd k tomuto uvádza, že ust. § 79 ods. 4 a 5 Zákonníka práce obsahuje kogentné ustanovenie, podľa ktorého, ak zamestnávateľ neplatne skončil pracovný pomer okamžite a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa nedohodnú inak, že sa pracovný pomer skončil dohodou dňom, kedy sa mal pracovný pomer skončiť a zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku podľa § 134 Zákonníka práce za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Predmetné ustanovenie nedáva súdu priestor preto, aby takto zákonom určenú výšku náhrady mzdy znižoval (ako je to výslovne upravené v ust. § 79 ods. 2 ZP pri neplatnom skončení pracovného pomeru v prípade, ak zamestnanec trvá na ďalšom zamestnávaní, pričom celková náhrada mzdy by mala presiahnuť 12 mesiacov). Povinnosť zamestnávateľa na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 4 ZP teda nemožno znížiť, prípadne náhradu mzdy nepriznať.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 79 ods. 4

6. Posudzovanie prípustnosti dovolania voči uzneseniu v exekučnom konaní podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 30Boer/13/2019 zo dňa 22. 8. 2019

Anotácia:

Krajský súd v Trnave, napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Skalica zo dňa 27. októbra 2016, ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo. V danom prípade odvolací súd rozhodol 26. marca 2018. Dovolanie, ktoré bolo podané 27. júna 2018 teda smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“. Najvyšší súd preto dovolanie oprávneného, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

Právna veta:

V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania dňa 27. júna 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Právna oblasť: Exekučné právo

Právny inštitút: Dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 233/1995 Z. z. – § 202 ods. 4
160/2015 Z. z. – § 419, 447 písm. c)

7. K možnosti zamestnávateľa požadovať peňažnú náhradu podľa § 62 ods. 8 Zákonníka práce, ak so zamestnancom počas výpovednej doby okamžite skončil pracovný pomer

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11CoPr/9/2018 zo dňa 20. 11. 2019

Anotácia:

Predkladané rozhodnutie bolo vydané v spore proti zamestnancovi o zaplatenie peňažnej náhrady za nezotrvanie u zamestnávateľa počas výpovednej doby. Zamestnávateľ žiadal o priznanie nároku na zaplatenie náhrady za celú dobu trvania výpovednej doby. Súd prvej inštancie však zistil, že zamestnávateľ bezdôvodné nenastúpenie do práce počas jej plynutia vyhodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré sankcionoval okamžitým skončením pracovného pomeru zamestnanca. S ohľadom na uvedené súd vyhodnotil, že priznanie požadovanej náhrady by bolo za daných okolností v rozpore s dobrými mravmi.

Zamestnávateľ sa proti rozhodnutiu odvolal a namietal, že okamžité skončenie pracovného pomeru nemôže mať na trvanie nároku na náhradu podľa § 62 ods. 8 Zákonníka práce nijaký vplyv; náhrada má kompenzovať negatívne finančné dopady, ktoré zamestnávateľovi v dôsledku nezotrvania zamestnanca v práci vznikli. Aj Krajský súd Košice sa však priklonil k záveru, že pokiaľ zamestnávateľ so zamestnancom počas výpovednej doby ukončí pracovný pomer formou okamžitého skončenia, bolo by nemravné priznať mu predmetnú náhradu aspoň čo do časti zodpovedajúcej úseku výpovednej doby, v ktorom už pracovný pomer zamestnanca u zamestnávateľa netrval.

Právna veta:

- I. Názor žalobcu vyjadrený v odvolaní, že pre oprávnenosť jeho nároku je nepodstatné, ak počas trvania výpovednej doby bude pracovný pomer ukončený zo strany zamestnávateľa so zamestnancom vo forme okamžitého skončenia pracovného pomeru, je nesprávny, odvolací súd sa s ním nestotožňuje a má za to, že aj v tomto konkrétnom prípade treba zohľadňovať dĺžku a dôvod nezotrvania zamestnanca u zamestnávateľa počas plynutia výpovednej doby sledujúc cieľ, aby sa zo zákonného inštitútu nestal prostriedok na obohacovanie zamestnávateľa.
- II. Na túto skutočnosť správne prihliadol súd prvej inštancie (a s jeho úvahami sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd), ktorý konštatoval, že žalovaný síce počas plynutia výpovednej doby odo dňa 19.10.2015 bezdôvodne nenastúpil do práce (výpovedná doba začala plynúť od 1.10.2015), zamestnávateľ však skončil pracovný pomer so žalovaným už dňom 26.10.2015 okamžite, t.j. pred uplynutím výpovednej doby práve v dôsledku tej skutočnosti, že žalovaný odmietol odo dňa 19.10.2015 nastúpiť do práce a od toho dňa sa na svoje pracovisko nedostavil. Hovoriť preto o nezotrvaní žalovaného u žalobcu, t.j. v pracovnom pomere počas plynutia výpovednej lehoty, nie je namieste minimálne za obdobie po skončení pracovného pomeru jeho okamžitým skončením. Podľa právneho názoru súdu výkon práva žalobcu na peňažnú náhradu podľa ust. § 62 ods. 8 ZP za obdobie, kedy žalovaný už nebol v pracovnom pomere u žalobcu, za situácie, kedy žalovaný bol z dôvodu nezotrvania u zamestnávateľa sankcionovaný okamžitým skončením pracovného pomeru, je v rozpore s dobrými mravmi, na základe čoho takýto nárok nepožíva právnu ochranu a z tohto dôvodu ho nemožno priznať (Čl. 2 ZP).

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Peňažná náhrada za nezotrvanie u zamestnávateľa počas výpovednej doby

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 62 ods. 8

8. K lehote na podanie dovolania v prípade procesného spoločenstva

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 30bdo/25/2019 zo dňa 26. 8. 2019

Anotácia:

Krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že určil, že kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorá bola predmetom sporu, je neplatná. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 26. júla 2018 žalovaný dovolanie. Dovolateľ žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol z dôvodu podania až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania.

Právna veta:

Civilný sporový poriadok – na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 – viaže plynutie lehoty na podanie dovolania na okamih doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (a nie na právoplatnosť rozhodnutia). V prípade, ak na strane žalobcu alebo žalovaného vystupuje viacero subjektov, lehota na podanie dovolania plynie každému z týchto subjektov samostatne od doručenia tomu-ktorému subjektu, a to aj v prípade, ak ide o nerozlučné spoločenstvo.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Lehota na dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 427 ods. 1

9. Zmluvu o zmluve budúcej o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nemožno platne uzatvoriť počas trvania manželstva

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/12/2020 zo dňa 27. 8. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o nahradenie vyhlásenia vôle potrebnej na uzavretie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Spor inicioval bývalý manžel, ktorý s bývalou manželkou uzatvoril zmluvu o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva ešte počas trvania manželstva s tým, že po rozvoze manželstva podľa nej uzatvoria realizačnú dohodu o vyporiadaní spoločného majetku. Bývalá manželka však následne dohodu uzatvoriť odmietla, pretože ju považovala za nevýhodnú. Súd prvej inštancie žalobu zamietol a uviedol, že uzatvorenie takejto dohody odporuje dobrým mravom i zákonu. Následne sa vec postupne dostala až na Najvyšší súd, ktorý vec vrátil na ďalšie posúdenie, pretože sa domnieval, že sa odvolací súd nedostatočne vysporiadal s argumentáciou bývalého manžela uvedenou v odvolaní. Krajský súd Prešov však aj po novom posúdení veci zotrval na svojom stanovisku, že uzatvorenie zmluvy o zmluve budúcej o vyporiadaní spoločného majetku manželov pred zánikom manželstva možné nie je. Svoj názor odôvodnil najmä poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyplýva, že cieľom vyporiadania by malo byť vyporiadanie celého majetku; celý rozsah spoluvlastníctva je však možné zistiť až ku dňu zániku manželstva.

Právna veta:

- I. Dohody uzatvárané podľa § 143a Občianskeho zákonníka musia zároveň rešpektovať kogentnosť občianskoprávnej úpravy bezpodielového spoluvlastníctva, v dôsledku čoho dohoda, ktorá by problematiku majetkových vzťahov medzi manželmi upravovala odchylné od medzí zákonnej úpravy, by bola neplatná pre rozpor so zákonom.
- II. Hoci odvolací súd nespochybnuje tvrdenie žalobcu, že právne úkony sa už dlhú dobu posudzujú podľa ich obsahu, a nie podľa ich názvu, súčasne uvádza, že zmluvu o budúcej dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorenú počas trvania manželstva sporových strán a pred zánikom ich bezpodielového spoluvlastníctva ako zmluvu upravujúcu majetkové vzťahy medzi manželmi nemožno podriaďovať pod žiadnu z dohôd obsiahnutých v § 143a Občianskeho zákonníka. Keďže výpočet týchto dohôd je taxatívny, v dôsledku čoho žiadna iná dohoda medzi manželmi týkajúca sa majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je prípustná, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej, že zmluva o budúcej dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je pre rozpor so zákonom absolútne neplatná.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Zmluva o zmluve budúcej, Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 50a, § 143a, § 149

10. K možnosti postúpenia pohľadávky spotrebiteľa voči dodávateľovi na združenie na ochranu práv spotrebiteľa

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/183/2019 zo dňa 29. 7. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o peňažnú čiastku predstavujúcu bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo z titulu zaplatenie splátok bezúročného a bezpoplatkového revolvingového úveru. Dlžník z úveru nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia postúpil na združenie na ochranu práv spotrebiteľa, ktoré v spore vystupovalo ako žalobca. Žalovaný sa bránil tým, že združenie nemá aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby, pretože postúpenie predmetnej pohľadávky odporuje účelu, pre ktorý bolo občianske združenie založené. Súd prvej inštancie uviedol, že postúpenie zákonu neodporuje a pokiaľ by aj odporovalo účelu založenia združenia, nešlo by o dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení, ale o predpoklad pre zánik združenia. Proti rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené, podal žalovaný odvolanie, v ktorom znova zdôrazňoval nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Aj odvolací súd však dal za pravdu žalobcovi. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že aj keď súd vzal do úvahy špecifické postavenie združenia na ochranu spotrebiteľa, nepredstavovala táto skutočnosť prekážku pre splnenie podmienok stanovených pre platné postúpenie pohľadávky spotrebiteľa na predmetné združenie.

Právna veta:

Pokiaľ ide o námietky odvolateľa o nesprávnom posúdení aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného o tom, že žalobca nemohol platne nadobudnúť od spotrebiteľa žiadny nárok vzhľadom na jeho špecifické postavenie, v ktorom mohol v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa poskytovať len pomoc spotrebiteľovi pri prípadnom súdnom uplatnení nároku. Ust. § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z. z., na ktoré poukázal žalovaný vo svojom odvolaní, upravujú konkrétne oprávnenia združenia v rámci výkonu jeho činnosti smerujúcej k ochrane práv spotrebiteľov, napr. podanie žaloby, návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, zastupovanie spotrebiteľa. Z týchto ustanovení nevyplýva žiaden taký zákaz, resp. obmedzenie združenia ako právnickej osoby, ktorému by odporovalo uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka združením ako postupníkom. Podľa názoru odvolacieho súdu špecifické postavenie združenia a zákonné oprávnenia v rámci činnosti združenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa nevyklúčujú možnosť nadobudnúť pohľadávku spotrebiteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, keď v tomto smere zmluvnú voľnosť združenia ako právnickej osoby neobmedzujú.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné, Ochrana spotrebiteľa

Právny inštitút: Postúpenie pohľadávky, Združenie na ochranu práv spotrebiteľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 250/2007 Z. z. – § 25 ods. 1, 2
40/1964 Zb. – § 524, § 525 ods. 2

11. K primeranosti zmluvnej pokuty vo výške rozdielu maloobchodnej ceny zariadenia a zľavnenej ceny zariadenia upravenej podľa dĺžky doby užívania zariadenia

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoCsp/6/2020 zo dňa 12. 8. 2020

Anotácia:

Súdne rozhodnutie bolo vydané v spore iniciovanom mobilným operátorom, ktorý si (okrem iného) voči spotrebiteľovi uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške rozdielu maloobchodnej ceny mobilného telefónu a zľavnenej ceny, za ktorú telefón spotrebiteľovi predal s tým, že táto výška bude upravená aj podľa toho, koľko času uplynulo od kúpy zariadenia do porušenia povinnosti. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty bol operátorom uplatnený z dôvodu porušenia povinnosti spotrebiteľa platiť operátorovi cenu za poskytnuté služby riadne a včas.

Súd prvej inštancie a následne tiež odvolací súd však zhodnotili aj takto nastavenú výšku zmluvnej pokuty v danom prípade ako neprimeranú. Odvolací súd pripustil, že výška pokuty by mohla byť primeraná, pokiaľ by v dôsledku porušenia došlo zároveň k ukončeniu zmluvného vzťahu pred uplynutím tzv. doby viazanosti. „Stratu“ spôsobenú predajom zariadenia za zníženú cenu však operátorovi nahradila stále trvajúca povinnosť spotrebiteľa platiť minimálny paušál počas doby viazanosti. Bez naviazania pokuty na dobu trvania omeškania a výšku dlžnej sumy nemožno teda podľa názoru súdu predmetnú pokutu považovať za primeranú.

Právna veta:

Výška zmluvnej pokuty v sume rozdielu bežnej maloobchodnej ceny zariadenia a jeho zľavnenej ceny nemôže byť považovaná za primeranú v prípade, ak porušenie zmluvy a dodatku spočíva len v tom, že účastník počas jej trvania poruší svoju platobnú povinnosť podľa zmluvy a dodatku, bez ohľadu na dobu, po ktorú je účastník v omeškaní (môže ísť aj o omeškanie hoci len o 1 deň) a bez ohľadu na výšku sumy omeškania (môže ísť aj o omeškanie hoci len o 1 cent), a pritom súčasne nedôjde k ukončeniu zmluvy, teda nedôjde k naplneniu (hospodárskeho) účelu, ktorý sa sleduje takto určenou výškou zmluvnej pokuty.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné, Ochrana spotrebiteľa

Právny inštitút: Neprijateľné zmluvné podmienky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k)

12. K spáchaniu činu na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. j) TZ nepostačuje, že predmet útoku je spoluvlastníctvom viacerých osôb

Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 1To/35/2020 zo dňa 28. 7. 2020

Anotácia:

Predkladané rozhodnutie upresňuje výklad kvalifikačného pojmu závažnejšieho spôsobu konania podľa ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona spočívajúceho v spáchaní trestného činu na viacerých osobách. Zo skutkového hľadiska rieši úmyselné poškodenie nehnuteľnosti a jej zariadenia. Vzhľadom na to, že išlo o nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve viacerých poškodených, posúdil súd prvého stupňa konanie obžalovaného ako trestný čin poškodzovania cudzej veci spáchaný závažnejším spôsobom, pretože bol podľa jeho názoru spáchaný voči všetkým spoluvlastníkom nehnuteľnosti.

Odvolací súd však názor súdu prvého stupňa nezdieľal a upozornil, že trestný čin v danom prípade primárne nebol úmyselne vedený proti osobám, ale proti jednej nehnuteľnosti, ktorej vlastníckmi sú (v podstate náhodou) viaceré poškodení. Aby bol trestný čin spáchaný na viacerých osobách, musí byť konanie zamerané priamo proti nim. Aj pokiaľ je teda protiprávne konanie páchatela zamerané proti veci, ktorá je v spoluvlastníctve alebo v užívaní viacerých osôb, neznamená to, že boli splnené podmienky pre aplikáciu kvalifikačného pojmu jeho spáchania na viacerých osobách.

Právna veta:

- I. Prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tým väčšiu škodu a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania. Podľa § 138 písmeno j/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, t.j. najmenej na 3 osobách. Na naplnenie toho znaku nepostačuje len to, že vlastníckmi predmetu útoku sú viacerí poškodení.
- II. Zo skutku jednoznačne vyplýva, že predmetom úmyselného útoku obžalovaného bol len jeden nebytový priestor. Z konania obžalovaného nepochybne vyplýva, že tento bol vedený úmyslom poškodiť tento nebytový priestor, ktorý bol vo vzťahu k nemu cudzou vecou. Teda svoj útok viedol proti (jednému) nebytovému priestoru a k nemu sa viažucemu jednému vlastníckemu právu a nie priamo na poškodených, bez ohľadu na to koľkých má vlastníkov (príp. užívateľov). Práve tento významný skutkový fakt bráni tomu, aby bolo možné aplikovať § 138 písmeno j/ Trestného zákona o tom, že obžalovaný poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu tak, že toto konanie spáchal na viacerých osobách. Typický prípad aplikácie znaku „na viacerých osobách“ je možné nájsť u drogových deliktov, kedy drogový díler distribuuje drogy viacerým osobám, obdobne u trestných činov proti životu a zdraviu ak páchatel fyzickým násilím napadne viac ako tri osoby. V týchto prípadoch útok páchatela priamo smeruje na poškodených, takto tomu však v danej veci nie je.

Právna oblasť: Trestné právo hmotné

Právny inštitút: Závažnejší spôsob konania, Poškodzovanie cudzej veci

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 300/2005 Z. z. – § 138 písm. j), § 245

13. K zodpovednosti vlastníka nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu jej nájomcom

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22Co/121/2019 zo dňa 29. 9. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore, ktorý inicioval prevádzkovateľ distribučnej siete zemného plynu proti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej dochádzalo k odberu plynu aj po ukončení vzťahu založeného zmluvou o dodávke zemného plynu. V konaní vyšlo najavo, že plyn fakticky odoberal nájomca nehnuteľnosti; súd prvej inštancie preto uzavrel, že skutočným subjektom zodpovedným za škodu spôsobenú neoprávneným odberom je práve nájomca. Po zamietnutí žaloby podal prevádzkovateľ distribučnej siete odvolanie, v ktorom argumentoval, že nemá možnosť zisťovať, či k neoprávnenému odberu plynu dochádza zo strany vlastníka alebo užívateľa nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu preto musia byť za škodu spôsobenú odberom zodpovední vlastníci, ktorí nájomcovi odber umožnili.

Krajský súd Prešov dal v danom prípade za pravdu súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k určeniu osoby zodpovednej za neoprávnený odber uviedol, že pokiaľ je možné zistiť, ktorá osoba zemný plyn skutočne neoprávnene odoberala, musí byť ako škodca zodpovedná práve ona. Vlastníci nehnuteľnosti by mohli byť za neoprávnený odber zodpovední jedine v prípade, že by identitu uvedenej osoby nebolo možné spoľahlivo zistiť.

Právna veta:

- I. Zákon bližšie nedefinuje osobu neoprávneného odberateľa, hovorí len všeobecne o odberateľovi, ktorý neoprávnene odoberal alebo odoberá plyn (§ 59 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, resp. § 82 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike). K založeniu zodpovednosti za zakázané konanie podľa zákona o energetike je potrebný (vedľa splnenia ostatných podmienok) aj dostatočne podložený záver o osobe škodcu. Zodpovednosť podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu by bolo možné odvodiť len v prípade, že by nebolo možné zistiť neoprávneného odberateľa plynu.
- II. Pokiaľ si teda žalobca (ako distribútor plynu) svoje povinnosti vyplývajúce z jeho samotného postavenia nespĺnil a tým umožnil odberateľovi ako nájomcovi nehnuteľnosti, v ktorom sa nachádza odberné miesto, naďalej odoberať plyn bez platnej zmluvy, a teda nevykonal žiadne opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu zabránil, nemožno dôsledky porušenia týchto jeho povinností prenášať na žalovaného v 1. rade ako podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Náhrada škody, Všeobecná prevenčná povinnosť, Neoprávnený odber plynu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 415, § 420 ods. 1
251/2012 Z. z. – § 82 ods. 1 písm. a), ods. 2

14. Porušenie povinnosti zúčastniť sa vzdelávania ako dôvod skončenia pracovného pomeru

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoPr/2/2020 zo dňa 6. 10. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré zamestnávateľ odôvodnil tým, že sa zamestnankyňa nezúčastnila vzdelávacieho programu organizovaného v rámci kontinuálneho vzdelávania pedagogických zamestnancov. Zamestnávateľ tvrdil, že zamestnankyňa svoju absenciu neospravedlnila; zamestnankyňa sa bránila, že sa telefonicky ospravedlnila s tým, že sa v dobe konania školenia musí starať o maloleté deti. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie žalobe vyhovel a konštatoval, že za týchto okolností nemôže neúčast na školení predstavovať dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru.

Zamestnávateľ sa proti rozhodnutiu odvolal. Poukazoval okrem iného aj na to, že na ďalšie vzdelávanie pedagogických zamestnancov by mal byť kladený zvýšený dôraz; neúčast na školení je preto s ohľadom na uvedené neprípustná. Aj odvolací súd však súhlasil so zamestnankyňou. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že za daných okolností môže byť neúčast na školení kvalifikovaná najvyššie ako menej dôležité porušenie pracovnej disciplíny, ale nie ako dôvod pre sankciu spočívajúcu v okamžitom skončení pracovného pomeru.

Právna veta:

Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, predstavujú vo svojom súhrne taký skutok, ktorý by mohol predstavovať menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, nie však obzvlášť závažné porušenie pracovnej disciplíny, za ktoré by bolo dôvodné uložiť jedno z najprísnejších opatrení podľa Zákonníka práce, a to okamžité skončenie pracovného pomeru. Porušenie povinnosti zúčastniť sa vzdelávania pedagogických zamestnancov za žiadnych okolností nemožno stavať na úroveň úmyselného konania so škodami väčšieho významu, prejavov alkoholizmu, zneužitia poznatkov a informácií získaných pri práci v neprospech zamestnávateľa, či dokonca na úroveň odsúdenia za úmyselný trestný čin.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Skončenie pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 63 ods. 1 písm. e), § 68 ods. 1 písm. b)

15. K nutnosti splnenia povinnosti podľa § 15c ods. 1 zákona č. 530/2003 Z. z. pre zápis konečného užívateľa výhod do obchodného registra

Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Cob/17/2020 zo dňa 28. 7. 2020

Anotácia:

Predkladané rozhodnutie bolo vydané v nadväznosti na odmietnutie vykonania zápisu údajov o konečnom užívateľovi výhod do obchodného registra, ktorý bol súdom odôvodnený tým, že navrhovateľ v rozpore s ustanovením § 15c ods. 1 zákona č. 530/2003 Z. z. zároveň nepodal aj náležitý návrh na zápis premeny menovitej hodnoty základného imania a menovitej hodnoty vkladov do základného imania zo slovenskej meny na eurá. Navrhovateľ sa bránil, že predmetný návrh nepodal s ohľadom na to, že od roku 1999 je v likvidácii, v ktorej môže činiť len úkony smerujúce k zániku spoločnosti. Súd na argumentáciu navrhovateľa neprihliadol ani po podaní námietok, a tak navrhovateľ podal proti uzneseniu o zamietnutí námietok odvolanie.

Krajský súd Prešov podané odvolanie vyhodnotil ako dôvodné. Uviedol, že v danom prípade ustanovenie § 15c ods. 1 zákona č. 530/2003 Z. z. nemožno pri rozhodovaní o zápise konečného užívateľa výhod brať do úvahy. Povinnosť zápisu totiž nie je stanovená s ohľadom na vykonávanie podnikateľskej činnosti, ale za účelom zamedzenia legalizácie príjmov z trestnej činnosti. Podľa názoru súdu teda pre vyhovenie návrhu postačí sľuň podmienku podania návrhu na správne vyplnenom osobitnom formulári.

Právna veta:

- I. Pri rozhodovaní o zápise konečného užívateľa výhod sa neaplikuje štandardný postup spočívajúci v doložení listín, z ktorých vyplývajú údaje, ktoré sa zapisujú do obchodného registra ale tieto listiny si právnická osoba necháva u seba a registrový súd ich ani nepreveruje z toho hľadiska, či údaje uvedené v návrhu na zápis sa zhodujú s údajmi vyplývajúcimi z konkrétnych listín. Z uvedeného jednoznačne vyplýva formálna povinnosť registrového súdu zapísať údaje o konečnom užívateľovi výhod oznámené oprávnenou osobou do obchodného registra bez akéhokoľvek skúmania ich správnosti a splnenia zákonom stanovených formálnych predpokladov na zápis údajov do obchodného registra. Jedinou formálnou požiadavkou, ktorú zákonom vyžaduje, je podanie návrhu na tlačive podľa osobitného predpisu, ktorým je vyhláška č. 25/2004 Z. z..
- II. Odvolací súd taktiež považuje za potrebné upriamiť pozornosť na dôvodovú správu k zákonu č. 52/2018 Z. z., ktorá k čl. II. predmetného zákona, ktorým sa dopĺňa zákon č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov uvádza: „Navrhuje sa oslobodiť podnikateľské subjekty od poplatku za zápis konečného užívateľa výhod do obchodného registra, resp. od poplatku za zápis zmeny údajov o konečnom užívateľovi výhod, keďže evidovanie týchto údajov je novo zavádza nápoivinnosť pre podnikateľské subjekty, vyplývajúca zo IV. AML Smernice a nie je to údaj potrebný napr. k výkonu podnikateľskej činnosti, ale je to informácia prioritne slúžiaca ako preventívne opatrenie vo vzťahu k legalizácii príjmov z trestnej činnosti.“ Aj z citovaného znenia dôvodovej správy podľa odvolacieho súdu vyplýva charakter zákonodarcom stanovenej povinnosti podať návrh na zápis údajov o konečnom užívateľovi výhod ako povinnosť vyplývajúca zo smernice, ktorej splnenie nie je potrebné na výkon podnikateľskej činnosti ale jej účelom je zabezpečiť naplnenie opatrení vyžadujúcich zo strany štátu vo vzťahu k zabráneniu legalizácie príjmov z trestnej činnosti.
- III. S odkazom na osobitný charakter samotného konania o zápise zmeny údajov o konečnom užívateľovi výhod (zákon výslovne uvádza, že návrh na zápis údajov o konečnom užívateľovi výhod sa podáva na tlačive ustanovenom osobitným predpisom a nedokladajú sa k nemu listiny, z ktorých vyplývajú údaje, ktoré sa majú do obchodného registra zapísať a listiny, z ktorých vyplývajú skutočnosti, ktoré sa majú podľa tohto zákona preveriť), nemožno v danom prípade na vec aplikovať ustanovenia § 15c ods. 1 zákona č. 530/2003 Z. z.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Zápis konečného užívateľa výhod do obchodného registra

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 530/2003 Z. z. – § 2 ods. 3, § 15c ods. 1